

யாக்கோபு: நடைமுறைக் கீறிஸ்தவம்

தலைப்பு

யாக்கோபு எழுதிய நிருபம், அதை எழுதியவரின் பெயரைக்கொண்டு அழைக்கப்படுகிறது, “யாக்கோபு, தம்மை தேவனுக்கும் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்கும் ஊழியக்காரன்” என்று அடையாளப்படுத்திக் கொள்கின்றனர் (1:1).

பின்னணி

யாக்கோபு நிருபம் வழக்கமாக, “பொது நிருபம்” என்று வகைப்படுத்தப்படுகிறது (அனேகமாக இது எபிரெயருக்கு நிருபத்தை யார் எழுதினார் என்பதைப் பொருத்து, முதல் பொது நிருபமாய் இருக்கலாம்). “பொது” என்றால் பவுலினால் எழுதப்பட்டதல்ல என்றும் ஒரு குறிப்பிட்ட சபைக் குழுமத்திற்கு அல்லது தனிநபர்களுக்கு எழுதப்பட்டதல்ல என்றும் அர்த்தப்படுகிறது. பவுலின் நிருபங்கள் அவற்றை பெற்றுக்கொண்டவரின் பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றன; பொது நிருபங்கள், அவற்றை எழுதியவர்களின் பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றன.

இதன் எழுத்தாளர் நன்கு அறியப்பட்டவர் என்பதும், அவர் தம்மை “யாக்கோபு” என்று அழைத்துக்கொள்வதே போதிய அடையாளப்படுத்துதலாயிருந்தது என்பதும் உறுதி. நீக்கிப்போடுதல் என்ற செயல்முறையின் மூலம் இவர் எந்த யாக்கோபு என்பதை நாம் தீர்மானிக்கின்றோம். புதிய ஏற்பாட்டில் யாக்கோபு என்ற பெயரில் நான்குபேர் மாத்திரம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். அவர்களில் இருவர் நன்கு அறியப்படாதவர்கள் என்பதால், அவர்களை நீக்கிப்போட முடியும் (லூக்கா 6:16; மாற்கு 15:40). யாக்கோபு என்ற பெயரில் உள்ள மூன்றாவது நபர், செபதேயுவின் குமாரனும், அப்போஸ்தலரு மாயிருந்தவராவார், இவர் நன்கு அறியப்பட்டவர், ஆனால் கி.பி. 44க்கு முன்பே இவர் வேதசாட்சியாக மரித்துவிட்டார் (நடபடிகள் 12:2). இது கர்த்தரின் அரைசகோதரரான யாக்கோபு (இவரின் தாய் மரியாள், ஆனால் இவரின் தந்தையோசேப்பு மற்றும் இயேசுவின் தந்தை தேவன்; மத்தேயு 13:55, 56ஐக் காணவும்) என்பவரே இந்த நிருபத்தை எழுதினார் என்ற கருத்தைவிட்டுச் செல்கிறது.

முதலில் யாக்கோபு இயேசுவின்மீது விசுவாசம் கொண்டிருக்கவில்லை (யோவான் 7:3-5), ஆனால் கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்தபின்பு அளித்த தரிசனம் ஒன்று (1 கொரிந்தியர் 15:7) இவரது வாழ்வை மாற்றியது. இவர் எருசலேமில் இருந்த சபையில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நபராக எழுந்து நின்றார் (நடபடிகள் 1:13, 14; 12:17; 15:13முதல்.; 21:18; கலாத்தியர் 1:19; 2:9). இவர் தமது உண்மை மற்றும் நேர்மை ஆகியவற்றினால் “நீதியுள்ள” யாக்கோபு என்று அழைக்கப்பட்டார். அவர் தொடர்ந்து முழங்காற்படியிட்டு ஜெபித்ததால், அவரது முழங்கால் கள் ஒட்டகத்தின் முழங்கால்களைப் போன்று காய்ப்புக் காய்த்து இருந்தன என்று கூறப்படுகிறது. கடைசியில், இவர் செல்வமும் ஊழலும் மிகுந்த, யூதத்

தலைவர்களின் கோபத்திற்கு ஆளானார். இவர் நியாயப்பிரமாணத்தை மீறினார் என்ற சாக்குப்போக்கை வைத்து, இவரை அவர்கள் தேவாலயத்தின் கோபுரத்தில் இருந்து கீழே தூக்கியெறிந்து, கல்லால் எறிந்து, பின்பு தண்டால் அடித்து அவரது உயிரைப் பறித்தனர். இவர் தம்மைக் கொலைசெய்தவர்களுக்காகத் தமது உதடுகளில் ஜெபத்துடன் இறந்தார் என்று கூறப்படுகிறது.

கர்த்தருடைய அரைசகோதரரான யாக்கோபு இந்த நிருபத்தின் எழுத்தாளர் என்றால், இது இந்த நிருபம் எழுதப்பட்ட காலம், இடம், மற்றும் சூழ்நிலை ஆகியவற்றைப் பற்றிச் சில விஷயங்களைக் கூறுகிறது. இது எழுதப்பட்ட இடம் எருசலேமாக இருந்திருக்கலாம். இது எழுதப் பட்ட காலம் கி.பி. 44க்கும், அவ்வேளையில்தான் செபதேயுவின் குமாரனான யாக்கோபு மரித்த பின்பு, இந்த யாக்கோபு முக்கியமானவரானார், மற்றும் இந்த யாக்கோபு மரித்த கி.பி. 62க்கும் இடைப்பட்ட காலமாகும். (இது, யாக்கோபு நிருபம் புதிய ஏற்பாட்டுப் புத்தகங்களிலேயே முதலாவதாக எழுதப்பட்டது என்று அர்த்தப்படுகிறது.) இது பிரதான ஆசாரியரான அனனியா மற்றும் ரோம ஆளுநர் பேலிக்ஸ் ஆகியோரின் கீழ் அடக்குமுறை நடந்த காலமாக, பஞ்சம் அந்தப் பகுதியை ஏழ்மைப்படுத்திய காலமாக (நட்படிகள் 11:27 முதல்.) இருந்தது.

இந்தக் கடிதம் “சிதறியிருக்கிற பன்னிரண்டு கோத்திரங்களுக்கு” எழுதப்பட்டது (1:1). “பன்னிரண்டு கோத்திரங்கள்” என்ற சொற்றொடர் யூதமக்கள் யாவரையும் குறிக்கக்கூடும் (நட்படிகள் 26:6, 7); ஆண்டுகள் ஊரடே யூதர்கள் பல அடக்குமுறையாளர்களால் சிதறடிக்கப்பட்டிருந்தனர். இருப்பினும், யாக்கோபு, எல்லா யூதர்களையும் குறிப்பிடவில்லை. அவர் தமது வாசகர்களை “மகிமையுள்ள நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின்மேல் விசுவாசம் கொண்டுள்ள சகோதரர்கள்” என்று பதினைந்து முறைகள் அடையாளப்படுத்துகின்றார் (2:1). இந்த உண்மையும், இத்துடன் கூடுதலாக இப்புத்தகம் முழுவதிலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள யூத்தவச் சொற்றொடராகக்கூடும் (1:1; 2:2, 11, 21, 25; 5:17), இப்புத்தகம் உபத்திரவத்தி னீமித்தம் சிதறியிருந்த யூதக்கிறிஸ்தவர்களுக்கு எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்ற கருத்தை ஏற்படுத்துகிறது (நட்படிகள் 8:1 முதல்.).

இப்புத்தகம் நடைமுறைக் கிறிஸ்தவம் பற்றிய வல்லமைநிறைந்த சிறு தொகுப்பாக உள்ளது. இது “கிறிஸ்தவர்களின் நீதிமொழிகள் புத்தகம்” என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது, ஏனென்றால் இது ஒரு தலைப்பில் இருந்து இன்னொரு தலைப்பிற்கு விரைவாகக் கடந்து செல்கிறது. இது ஒரு சொல் தொகுப்பின் கடைசியில் உள்ள வார்த்தையை அதற்கு அடுத்து வரும் சொல் தொகுப்பின் முதல்வார்த்தையாக அடிக்கடி திரும்பக்கூறுதல் என்ற இலக்கியரீதியான கருவியமைப்பொன்றைப் பயன்படுத்துவதன்மூலம் கருத்துக்களின் தொடர்க்கோவையை சாதிக்கிறது.

வரைகுறிப்பு

வாழ்த்து (1:1).

- I. உண்மையான விசுவாசம் சோதனைகளினால் பலப்படுத்தப்படுகிறது (1:2-18).
- II. உண்மையான விசுவாசம் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது (1:19-27).
- III. உண்மையான விசுவாசம் பட்சபாதமற்றதாக உள்ளது (2:1-13).

- IV. உண்மையான விசுவாசம் செயல்படுவதாக உள்ளது (2:14-26).
- V. உண்மையான விசுவாசம் நாளை அடக்குகிறது (3:1-12).
- VI. உண்மையான விசுவாசம் பரத்திலிருந்து வரும் ஞானத்தை அறிகிறது (3:13-18).
- VII. உண்மையான விசுவாசம் உலகத்தன்மையையும் விரோதத்தையும் தவிர்க்கிறது (4:1-12).
- VIII. உண்மையான விசுவாசம் எப்போதும் தேவனுடைய சித்தத்தை ஆழ்ந்து சிந்திக்கிறது (4:13-17).
- IX. உண்மையான விசுவாசம் செல்வங்களின் அபாயங்களைத் தவிர்க்கிறது - மற்றும் அது பொறுமையைச் சுற்றுகிறது (5:7-12).
- X. உண்மையான விசுவாசம் ஜெபத்தின் வல்லமையை அறிகிறது (5:13-18).
- XI. உண்மையான விசுவாசம் இழந்துபோகப்பட்டவர்களைப் பற்றி அக்கறை கொள்கிறது (5:19, 20).

யாக்கோபு நிருபத்தில் இருந்து பாடங்கள்

யாக்கோபு, இயேசுவின் அரைசகோதரராய் இருந்தும் கூட, தம்மை “காத்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு ... ஊழியக்காரன்” என்றே குறிப்பிடுகின்றார் (1:1). ஒருவேளை இது தாழ்மையின் வெளிப்பாடாக இருக்கலாம், அல்லது ஒருவேளை யாக்கோபு, இயேசுவுடனான ஆவிக்குரிய உறவுமுறையானது சரீர்பிரகாரமான உறவுமுறையைக் காட்டிலும் அதிகமுக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்ற அவரது கூற்றை (மாற்கு 3:31-35) இவ்விடத்தில் பிரதிபலித்திருக்கலாம்.

யாக்கோபு நிருபத்திற்கும் மலைப்பிரசங்கத்திற்கும் இடையில் பல இணைகருத்துகள் உள்ளன (இவற்றுடன் 1:2 மற்றும் மத்தேயு 5:10-12; 1:5 மற்றும் மத்தேயு 7:7-12; 1:19, 20 மற்றும் மத்தேயு 5:22; 1:22 மற்றும் மத்தேயு 7:24-27).

“விசுவாசத்தினால் மாத்திரம் இரட்சிப்பு” என்பது பிரபலமான உபதேசமாக உள்ளது. வேதாகமத்தில் “விசுவாசத்தினால் மாத்திரம்” என்ற சொற்றொடர் காணப்படும் ஒரே இடமான KJV 2:24ல், “விசுவாசத்தினால் மாத்திரமல்ல” என்றதான் கூறப்படுகிறது.

நாவு என்ற பாடக்கருத்து யாக்கோபு புத்தகத்தில் திரும்பத் திரும்ப வருவதாக உள்ளது: 1:26; 3:1-12; 4:11, 12; 5:12. நமது நாளை அடக்குதல் என்பது நாம் கொண்டுள்ள மிகக்கடினமான போராட்டங்களில் ஒன்றாக உள்ளது!

ஒரு ஆத்துமாவை மரணத்தினின்று இரட்சித்தல் (யாக்கோபு 5:19, 20)

யாக்கோபு சரீர்பிரகாரமாகவோ அல்லது ஆவிக்குரிய வகையிலேயோ வியாதிப்பட்டவர்கள்மீது அக்கறை கொண்டிருக்க வேண்டியது பற்றி இப்போதுதான் கூறி முடித்திருந்தார் (5:15, 16). இந்தப் புத்தகத்தின் கடைசி இரண்டு வசனங்களில், ஆவிக்குரிய வியாதிப்பட்டவர்கள்மீது அவரது பிரதான அக்கறை காணப்படுகிறது. வலிவார்ந்த இப்பாடங்களை நாம் ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

- I. தேவனுடைய பிள்ளையாய் இருக்கிறவர் வழிவிலகுதல் சாத்தியமாகவே

உள்ளது.

A. தேவனுடைய பிள்ளையாய் இருக்கிறவர் பாவம் செய்து இழந்துபோகப்படுதல் சாத்தியமாக உள்ளது என்பதைச் சிலர் மறுக்கின்றனர். இந்த எண்ணப்போக்கு, பழைய ஏற்பாடு (1 நாளாகமம் 28:9) மற்றும் புதிய ஏற்பாடு (1 கொரிந்தியர் 9:27; 10:12; கலாத்தியர் 5:4; எபிரெயர் 10:26) போதனைக்கு நேர்மாறானதாக உள்ளது. இந்தக் கருத்துப் பற்றி 5:19, 20ஐக் காட்டிலும் வல்லமை நிறைந்த வசனப்பகுதி எதுவும் இல்லை.

1. இந்தக் கருத்தின்கீழ் உள்ள தனிநபர், அந்நியமான பாவியல்ல, ஆனால் கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கும் சகோதரர் ஆவார்: “சகோதரரே, உங்களில் ஒருவன் ...”
2. “தப்பிப்போகாதல்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தை “அலைந்து திரிதல், விலகிச் செல்லுதல்” என்று அர்த்தப்படுகிறது, இது ஒரு மலைச்சிகரத்தில் இருந்தோ அல்லது ஒரு பாதையில் இருந்தோ விலகிச் செல்லுதல் என்ற வகையில் ஆனதாகும். அவர்கள் “சத்தியத்தில்” இருந்து விலகிச் சென்றுள்ளனர் (யோவான் 8:32; 17:17; 1 பேதுரு 2:22).
3. இப்படிப்பட்டவர் திரும்பக் கொண்டுவரப்பட்டவில்லை என்றால்: “மரணம்,” அதாவது, ஆவிக்குரிய மரணம் என்பதே இவரின் அடைவிடமாய் இருக்கும் (ஏசாயா 59:1, 2; 1 தீமோத்தேயு 5:6; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 20:15)!

B. நாம் இந்த சத்தியத்தை முற்றிலுமாக மதித்தால், இவ்விஷயம் நடைபெறுவதைத் தவிர்க்க நாம் மாபெரும் முயற்சியை மேற்கொள்வோம்!

1. மக்களுக்கு நாம் ஞானஸ்நானம் கொடுத்த பின்பு, அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து போதிப்போம் (மத்தேயு 28:19, 20).
2. பின்வாங்கி அலைந்து திரிகின்றவர்களைத் திரும்பக் கொண்டு வர நம்மால் இயன்ற யாவற்றையும் நாம் செய்வோம்!

II. தவறு செய்கின்ற பிள்ளையைத் திருப்பிக் கொண்டுவருதல் என்பது சாத்தியமாகவே உள்ளது.

A. இவ்வசனங்களின் பிரதான வலியுறுத்தம் எதிர்மறையானதாக அல்ல, ஆனால் நேர்மறையானதாகவே உள்ளது. தேவனுடைய பிள்ளையாய் இருக்கிறவர் இழந்து போகப்படுதல் என்பதின் மீதல்ல, ஆனால் நம்பிக்கை உண்டு என்பதின்மீதே வலியுறுத்தம் உள்ளது: “உங்களில் ஒருவன் சத்தியத்தைவிட்டு விலகி மோசம் போகும்போது, மற்றொருவன் அவனைத் திருப்பினால், தப்பிப்போன மார்க்கத்தினின்று பாவியைத் திருப்புகிறவன் ஒரு ஆத்துமாவை மரணத்தினின்று இரட்சித்து, ...” (வசனங்கள் 19, 20).

B. அவிசவாசியாகிவிட்ட ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரையும் நம்மால் திரும்பக்கட்டுவிக்க இயலாது, ஆனால் நாம் அன்பையும் அக்கறையையும் காண்பித்தால் பலர் அதை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியவர்களாய் இருப்பார்கள். “திரளான பாவங்களை முடுவான்” என்ற சொற்றொடர் நீதிமொழிகள் 10:12ல் இருந்து எடுக்கப்பட்டதாகக்

காணப்படுகிறது: “அன்பு திரளான பாவங்களை மூடும்.”

1. அவர்மீது நீங்கள் தனிப்பட்ட வகையில் ஆர்வமாய் இருக்கின்றீர்கள் என்பதைக் காண்பியுங்கள். அவரது வாழ்வின்மீது ஈடுபாடு கொள்ளுங்கள்.
2. அவரது ஆவிக்குரிய தேவைகள் பற்றி அவருடன் பேசுங்கள் (2 தீமோத்தேயு 4:2; எபிரெயர் 10:24). அன்பு என்பது அன்பு கூறப்பட்டவர்களுக்கு மிகச்சிறந்தவற்றை நாடுகிறது. என் சகோதரர் இழந்துபோகப்படும் அபாயத்தில் இருந்து, நான் அவரிடத்தில் அதைப் பற்றிப் பேசாதிருந்தால், நான் அவர்மீது அன்புகூருவதில்லை என்றாகிறது. சிலரை ஊக்கப்படுத்தினாலே போதுமானதாக உள்ளது; மற்றவர்களுக்குப் பிரதானமான போதனைகள் அவசியமாகிறது (எபிரெயர் 5:12).
3. அவருக்காக ஜெபியுங்கள் (5:15, 16) - மற்றும் நீங்கள் அவருக்காக ஜெபிக்கின்றீர்கள் என்பதை அவர் அறிய அனுமதியுங்கள்.

III. தேவனுடைய பிள்ளையாயிருந்து தவறு செய்கின்றவரைத் திருப்பிக் கொண்டுவருதல் என்பது நமது பொறுப்பாக இருக்கிறது.

- A. இவ்வசனப்பகுதி, “சகோதரரே, உங்களில் ஒருவன் ...” என்று தொடங்குகிறது. தவறுசெய்கிறவரைத் திருப்பிக் கொண்டுவரும் பணியில் ஈடுபடுபவர் தேவனுடைய இன்னொரு பிள்ளையாயிருக்கின்றார் (கலாத்தியர் 6:1முதல்.). அவிசவாசமுள்ளவர் பொறுப்புடையவராய் இருக்கிறார்; ஒவ்வொருவரும் தம்மைக் குறித்து கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டும். இருப்பினும், விசுவாசியாயிருக்கிறவர்கள், தவறுகிற சகோதரரைத் திருப்பிக் கொண்டுவர முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று கட்டளையிடப்பட்டுள்ளனர்.
- B. தவறு செய்கின்றவர்களை மீளக்கட்டியெழுப்ப நாம் விரும்ப வேண்டியது ஏன் என்பதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன:
 1. அவர் நமது சகோதரர், அவருக்காகவும் கிறிஸ்து மரித்தார்.
 2. நாம் அவிசவாசமுள்ளவர்கள் ஆகக்கூடும்: “உங்களில் ஒருவன் சத்தியத்தைவிட்டு விலகி” (1 கொரிந்தியர் 10:12ஐக் காணவும்). நாம் தப்பித்திரிந்துகொண்டிருந்தால், நம்மீது யாரேனும் அக்கறையாய் இருக்க வேண்டும் என்று நாம் விரும்புவோமா? (மத்தேயு 7:12ஐக் காணவும்.)
 3. தேவன் நமது திரளான பாவங்களை மூடியிருக்கின்றார். அதையே நம் சகோதரருக்கும் செய்யப்பட நாம் விரும்ப வேண்டும்.
 4. தவறு செய்கிறவர்கள் எதிர்மறையான செல்வாக்கினால் பாதிக்கப்படக்கூடும்.
 5. ஒரு சகோதரர் இல்லம் திரும்ப உதவுதல் என்பது மகிழ்ச்சியைக் கொண்டுவருகிறது.
 6. அவர் இரட்சிக்கப்படுகிறாரா இல்லையா என்பதை நமது முயற்சிகள் தீர்மானிக்கலாம்.
 - a. ஒருவரின் பாவங்கள் மூடப்பட்டு மன்னிக்கப்படுதலைப்

பெறுதல் என்பது எவ்வளவு ஆசீர்வாதமாக உள்ளது (சங்கீதம் 85:2; நெகேமியா 4:5ஐக் காணவும்)!

- b. நமது பாவங்கள் கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினால் மூடப் பட்டுள்ளன (1 யோவான் 1:7, 9).
7. இழந்துபோகப்பட்டவர்கள் பற்றிய நமது எண்ணப்போக்கு, நமது சொந்த இரட்சிப்பிற்கு வலிவார்ந்த காரணியாக இருக்க முடியும்! தேவனே, நாங்கள் லூக்கா 15ன் மூத்த சகோதரன் போன்று இராதிருக்க எங்களுக்கு உதவும்! நாம் நம்மையும் அலைந்து திரிகிற நமது சகோதரர்களையும் இரட்சித்துக்கொள்ள முயற்சிசெய்வோமாக (1 தீமோத்தேயு 4:16).

முடிவுரை

யாக்கோபு தமது நிருபத்தை வாழ்த்துதலோ, ஆசீர்வாதமோ, சம்பிரதாய மான முடிவுரையோ, அல்லது பிரியாவிடை உரையோ எதுவுமின்றி முடிக்கின்றார். யாக்கோபு நிருபம் முடிவில் நடைமுறைக்குரியதாக, ஏற்புடையதாக, மற்றும் அறைகூவல் விடுப்பதாக உள்ளது. அவரது வார்த்தைகளை நாம் நமது இருதயத்தில் ஏற்றுக்கொள்வோமாக!